

DOMSTOLENS DOM

9. juni 1998 *

I de forenede sager C-129/97 og C-130/97,

angående anmodninger, som Tribunal de grande instance de Dijon (Frankrig) i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i de for nævnte ret verserende straffesager mod

Yvon Chiciak og Fromagerie Chiciak (sag C-129/97) og

Jean-Pierre Fol (sag C-130/97),

procesdeltagere: **Syndicat de défense de l'Époisses** (sag C-129/97 og sag C-130/97)

Institut national des appellations d'origine contrôlées (INAO) (sag C-129/97 og sag C-130/97)

Association nationale d'appellation d'origine laitière française (ANAOF) (sag C-129/97 og sag C-130/97)

Laiterie de la Côte SARL m.fl. (sag C-130/97),

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 af 14. juli 1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og

* Processprog: fransk.

oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler (EFT L 208, s. 1) og Kommissionens forordning (EF) nr. 1107/96 af 12. juni 1996 om registrering af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser efter proceduren i artikel 17 i forordning nr. 2081/92 (EFT L 148, s. 1),

har

DOMSTOLEN

sammensat af præsidenten, G. C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene C. Gulmann (refererende dommer), H. Ragnemalm og M. Wathelet samt dommerne J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann og L. Sevón,

generaladvokat: A. La Pergola
justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett,

efter at der er indgivet skriftlige indlæg af:

- Syndicat de défense de l'Époisses ved advokat Daniel Bouchard, Dijon
- Yvon Chiciak, Fromagerie Chiciak og Jean-Pierre Fol ved advokat Corinne Linval, l'Aube
- den franske regering ved kontorchef Kareen Rispal-Bellanger og fuldmægtig Frédéric Pascal, begge Juridisk Tjeneste, Udenrigsministeriet, som befuldmægtigede
- den italienske regering ved afdelingschef, professor Umberto Leanza, Juridisk Tjeneste, Udenrigsministeriet, som befuldmægtiget, bistået af statens advokat, Ivo M. Braguglia

- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent José Luis Iglesias Buhigues og Xavier Lewis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede,

på grundlag af retsmøderapporten,

efter at der i retsmødet den 27. januar 1998 er afgivet mundtlige indlæg af Syndicat de défense de l'Époisses ved Daniel Bouchard, af Yvon Chiciak, Fromagerie Chiciak og Jean-Pierre Fol ved Corinne Linval, af den franske regering ved sekretær Christina Vasak, Juridisk Tjeneste, Udenrigsministeriet, som befuldmægtiget, og Frédéric Pascal, af den tyske regering ved fuldmægtig Corinna Ullrich, Forbundsjustitsministeriet, som befuldmægtiget, af den græske regering ved kommitteret Ioanna Galani-Maragkoudaki, Sekretariatet for EF-ret, Udenrigsministeriet, og konsulent hos statens advokat Ioannis Chalkias, som befuldmægtigede, af den italienske regering ved Ivo M. Braguglia og af Kommissionen ved José Luis Iglesias Buhigues og Xavier Lewis,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 12. marts 1998,

afsagt følgende

Dom

- ¹ Ved afgørelser af 26. februar 1997, indgået til Domstolen den 1. april 1997, har Tribunal de grande instance de Dijon i medfør af EF-traktatens artikel 177 forelagt to præjudicielle spørgsmål vedrørende fortolkningen af Rådets forordning (EØF)

nr. 2081/92 af 14. juli 1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler (EFT L 208, s. 1, herefter »1992-forordningen«) og Kommissionens forordning (EF) nr. 1107/96 af 12. juni 1996 om registrering af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser efter proceduren i artikel 17 i forordning nr. 2081/92 (EFT L 148, s. 1, herefter »1996-forordningen«).

- 2 Spørgsmålene er blevet rejst under nogle straffesager mod Yvon Chiciak og Jean-Pierre Fol, hvori disse er tiltalt for i strid med de gældende nationale bestemmelser at have bragt oste i handelen under anvendelse af en beskyttet oprindelsesbetegnelse.

- 3 1992-forordningen, der trådte i kraft den 25. juli 1993, fastlægger regler for beskyttelse af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser for landbrugsprodukter til konsum og for levnedsmidler. I syvende betragtning til forordningen anføres følgende: »den nationale praksis med hensyn til anvendelse af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser er ... varierende; det er nødvendigt at indføre en EF-holdning hertil; et sæt EF-regler med en beskyttelsesordning vil nemlig gøre det muligt for de geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelserne at udvikle sig, fordi sådanne regler i kraft af den ensartethed, som de vil medføre, vil sikre lige konkurrencevilkår for producenterne af produkter med sådanne betegnelser og styrke produktets værdi for forbrugerne.« I tolvte betragtning hedder det, at »de geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelserne bør registreres på fællesskabsplan for at opnå beskyttelse i alle medlemsstater ...«

4 1992-forordningens artikel 2, stk. 2, litra a), indeholder følgende bestemmelse:

»I denne forordning forstås ved:

a) *oprindelsesbetegnelse*: navnet på et område, et bestemt sted eller i undtagelses-tilfælde et land, der betegner et landbrugsprodukt eller et levnedsmiddel:

— som har oprindelse i dette område, dette bestemte sted eller dette land, og

— hvis egenskaber eller andre kendetegn hovedsageligt eller fuldstændigt kan tilskrives det geografiske miljø med dets naturbetingede og menneskelige faktorer, og som er fremstillet, forarbejdet og tilvirket i det afgrænsede geografiske område.«

5 Forordningens artikel 4-7 fastlægger en registreringsprocedure (den såkaldte »normale« procedure).

6 1992-forordningens artikel 4, stk. 1, indeholder følgende bestemmelse: »For at en beskyttet oprindelsesbetegnelse (BOB) eller en beskyttet geografisk betegnelse (BGB) kan benyttes for et landbrugsprodukt eller et levnedsmiddel, skal dette være omfattet af en varespecifikation.« I henhold til artikel 4, stk. 2, skal varespecifikationen bl.a. omfatte »navnet på landbrugsproduktet eller levnedsmidlet med oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse«.

7 Ifølge 1992-forordningens artikel 5, stk. 4, skal en registreringsansøgning stiles til den medlemsstat, hvor det geografiske område er beliggende. I henhold til artikel 5, stk. 5, kontrollerer medlemsstaten, om ansøgningen er berettiget, og fremsender den til Kommissionen tillige med bl.a. varespecifikationen. I henhold til artikel 6, stk. 1, 2 og 3, kontrollerer Kommissionen inden seks måneder ved en formel undersøgelse, om registreringsansøgningen indeholder alle de i artikel 4 nævnte

oplysninger. Hvis Kommissionen drager den konklusion, at betegnelsen opfylder betingelserne for beskyttelse, offentliggør den en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Modtager Kommissionen ingen indsigelser i henhold til artikel 7 fra nogen medlemsstat eller nogen berørt fysisk eller juridisk person, indfører den betegnelsen i et register benævnt »Register over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser«.

8 I henhold til 1992-forordningens artikel 8 må angivelserne »BOB« og »BGB« kun forekomme på landbrugsprodukter og levnedsmidler, der omfattes af forordningen.

9 1992-forordningens artikel 9 indeholder følgende bestemmelser:

»Den pågældende medlemsstat kan anmode om ændring af en varespecifikation, navnlig for at tage hensyn til de seneste videnskabelige og tekniske resultater eller for at foretage en ny geografisk afgrænsning.

Fremgangsmåden i artikel 6 finder tilsvarende anvendelse.

Kommissionen kan dog efter fremgangsmåden i artikel 15 beslutte ikke at anvende fremgangsmåden i artikel 6, såfremt der er tale om en mindre ændring.«

10 1992-forordningens artikel 13, stk. 1, bestemmer:

»Registrerede betegnelser er beskyttet mod:

a) enhver direkte eller indirekte kommerciel brug af en registreret betegnelse for produkter, der ikke er omfattet af registreringen, for så vidt disse produkter kan

sammenlignes med de produkter, der er registreret under denne betegnelse, eller for så vidt anvendelse af betegnelsen indebærer udnyttelse af den beskyttede betegnelses omdømme

- b) enhver uretmæssig brug, efterligning eller antydning, selv hvis produktets virkelige oprindelse er angivet, eller hvis den beskyttede betegnelse er anvendt i oversættelse eller ledsaget af udtryk såsom 'art', 'type', 'måde', 'som fremstillet i', 'efterligning' eller lignende
- c) enhver anden form for falsk eller vildledende angivelse af produkternes herkomst, oprindelse, art og hovedegenskaber på pakningen eller emballagen, i reklamerne eller i dokumenterne for de pågældende produkter samt anvendelse af emballager, der kan give et fejlagtigt indtryk af oprindelsen
- d) enhver anden form for praksis, som kan vildlede offentligheden med hensyn til produktets virkelige oprindelse.

Når der i en registreret betegnelse indgår navnet på et landbrugsprodukt eller levnedsmiddel, der betragtes som en artsbetegnelse, er anvendelse af denne artsbetegnelse på de tilsvarende landbrugsprodukter eller levnedsmidler ikke i strid med litra a) og b) i første afsnit.«

- 11 1992-forordningens artikel 17, der fastlægger den såkaldte »forenklede« registreringsprocedure og angår registrering af betegnelser, som allerede eksisterede på tidspunktet for forordningens ikrafttrædelse, indeholder følgende bestemmelser:

»1. Inden seks måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden underretter medlemsstaterne Kommissionen om, hvilke ved lov beskyttede betegnelser

eller, i de medlemsstater, hvor der ikke findes nogen beskyttelsesordning, hvilke hævdvundne betegnelser de ønsker at registrere i henhold til forordningen.

2. Kommissionen registrerer efter fremgangsmåden i artikel 15 de i stk. 1 omhandlede betegnelser, som omfattes af artikel 2 og 4. Artikel 7 finder ikke anvendelse. Artsbetegnelser registreres dog ikke.

3. Medlemsstaterne kan bibeholde den nationale beskyttelse af de betegnelser, der er meddelt i henhold til stk. 1, indtil den dato, hvor der træffes afgørelse om registreringen.«

12 Bilaget til 1996-forordningen opregner de betegnelser, der er registreret som beskyttede geografiske betegnelser (BGB) eller som beskyttede oprindelsesbetegnelser (BOB) efter 1992-forordningens artikel 17. Blandt disse betegnelser er »Époisses de Bourgogne (BOB)«.

13 1992-forordningen er blevet ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 535/97 af 17. marts 1997 (EFT L 83, s. 3, herefter »1997-forordningen«), idet der herved bl.a. blev indsat følgende bestemmelser efter første afsnit i artikel 5, stk. 5:

»Efter den dato, hvor en medlemsstat således har fremsendt en ansøgning vedrørende en betegnelse, kan den kun midlertidigt indføre en national beskyttelse samt om nødvendigt en tilpasningsperiode for denne betegnelse; begge dele kan ligeledes indføres midlertidigt på samme vilkår i forbindelse med en ansøgning om ændring af varespecifikationen.

Den midlertidige nationale beskyttelse ophører fra den dato, hvor der er truffet afgørelse om registrering i henhold til denne forordning ...

...

De foranstaltninger, medlemsstaterne træffer i medfør af andet afsnit, har kun retsvirkninger på nationalt plan og må ikke berøre handelen inden for Fællesskabet.«

- 14 Ved det franske dekret af 14. maj 1991 om oprindelsesbetegnelsen »Époisses de Bourgogne« (JORF, s. 6593, herefter »1991-dekretet«) blev denne betegnelse indført, og der blev fastlagt regler om, hvilke oste der kan være omfattet af betegnelsen. Den franske regering anmodede om registrering af betegnelsen efter den forenklede procedure i 1992-forordningens artikel 17, og Kommissionen registrerede betegnelsen ved 1996-forordningen.
- 15 Ved dekret af 14. april 1995 om den kontrollerede oprindelsesbetegnelse »Époisses« (JORF, s. 6271, herefter »1995-dekretet«) blev 1991-dekretet ændret, således at betegnelsen »Époisses de Bourgogne« i samtlige bestemmelser blev ændret til »Époisses«. Den franske regering har i sit indlæg oplyst, at den ved skrivelse af 25. april 1997 i medfør af 1992-forordningens artikel 9 anmodede Kommissionen om en ændring af varespecifikationen for den beskyttede oprindelsesbetegnelse »Époisses de Bourgogne«.
- 16 Yvon Chiciak og Jean-Pierre Fol er osteproducenter, og der blev rejst tiltale mod dem, fordi de havde »anvendt betegnelsen 'Époisses', en beskyttet oprindelsesbetegnelse, der er indført ved 1995-dekretet og forbeholdt oste, hvis karakteristika er fastlagt i 1991-dekretet om oprindelsesbetegnelsen 'Époisses de Bourgogne'«. De tiltalte i hovedsagerne bestred ikke, at de af dem fremstillede produkter ikke opfyldte kravene i henhold til 1991-dekretet. De gjorde dog navnlig gældende, at de lovligt kunne betegne deres oste »Époisses«, idet 1995-dekretet måtte antages at stride mod 1992-forordningen. Denne forbeholder Kommissionen en eksklusiv kompetence til at beskytte oprindelsesbetegnelser og forbyder medlemsstaterne at

lovgive på området. De havde ikke handlet i strid med 1991-dekretet, og den betegnelse, der blev registreret ved 1996-forordningen efter de franske myndigheders anmodning, var »Époisses de Bourgogne« og ikke »Époisses«.

- 17 Syndicat de défense de l'Époisses og Association nationale d'appellation d'origine laitière française imødegik anbringendet om, at 1995-dekretet er retsstridigt. Disse procesdeltagere gjorde gældende, at betegnelsen »Époisses« nyder beskyttelse på lige fod med betegnelsen »Époisses de Bourgogne«. De henviste herved navnlig til 1996-forordningen, hvis bilag opregner de produkter, der er blevet registreret som omfattet af beskyttede oprindelsesbetegnelser. De i bilaget opregnede produkter omfatter bl.a. Époisses de Bourgogne, Camembert de Normandie og Chabichou du Poitou. Hvad f.eks. angår de to sidstnævnte oste fremgår det udtrykkeligt af nogle fodnoter, at der ikke er blevet anmodet om beskyttelse af betegnelserne »Chabichou« og »Camembert«. Modsætningsvis måtte det fremgå af den manglende angivelse herom, at den del af betegnelsen »Époisses de Bourgogne«, som »Époisses« udgør, nyder beskyttelse som sådan.
- 18 Den nationale ret har herefter udsat sagerne og forelagt Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:
 - »1) Udelukker forordning nr.2081/92 af 14. juli 1992, at medlemsstaterne fra dens ikrafttrædelse har nogen form for residualkompetence til at ændre en allerede eksisterende oprindelsesbetegnelse?
 - 2) Udgør de angivelser, der fremgår af fodnoterne i bilaget til forordning nr. 1107/96 af 12. juni 1996, en udtømmende liste over de dele af betegnelser, der omfatter flere ord, som ikke nyder beskyttelse?«

- 19 Ved kendelse af 10. april 1997 har Domstolens præsident truffet bestemmelse om forening af de to sager med henblik på den skriftlige forhandling, den mundtlige forhandling og domsafsigelsen.

Det første spørgsmål

- 20 Med det første spørgsmål ønsker den nationale ret nærmere bestemt oplyst, hvorvidt 1992-forordningen skal fortolkes således, at en medlemsstat efter forordningens ikrafttrædelse ved nationale bestemmelser kan ændre en oprindelsesbetegnelse, som den har anmodet om registrering af i medfør af artikel 17, og yde den beskyttelse på nationalt plan.
- 21 Chiciak og Fol, den græske regering og Kommissionen har gjort gældende, at 1992-forordningen har eksklusive retsvirkninger, således at den efter sin ikrafttrædelse udelukker enhver kompetence for medlemsstaterne til at indføre nye geografiske betegnelser og til at ændre betegnelser, der er blevet registreret i overensstemmelse med forordningen.
- 22 Den italienske og den tyske regering har gjort gældende, at formålet med 1992-forordningen er at skabe en effektiv beskyttelse på fællesskabsplan. Det er imidlertid hverken i strid med denne målsætning eller efter denne udelukket, at der indføres komplementære nationale bestemmelser, hvorved der ydes en beskyttelse af mindre vidtrækkende omfang.
- 23 Den franske regering har, støttet af Syndicat de défense de l'Époisses, gjort gældende, at 1992-forordningen har til formål på fællesskabsplan at sikre en beskyttelse af oprindelsesbetegnelser, hvorved medlemsstaterne dog ikke er blevet frataget deres kompetence med hensyn til forvaltningen af de pågældende betegnelser. Den franske regering anfører navnlig, at når den nationale beskyttelse af

betegnelser i henhold til 1997-forordningen udtrykkeligt kan opretholdes indtil registreringen på fællesskabsplan, må dette nødvendigvis forudsætte, at en sådan national kompetence har bestået siden ikrafttrædelsen af 1992-forordningen. Enhver medlemsstat er følgelig beføjet til at beskytte visse dele af betegnelser indtil afslutningen af Fællesskabets registreringsprocedure.

- 24 Som generaladvokaten har anført i punkt 4 i forslaget til afgørelse, er det herved tilstrækkeligt at undersøge, hvorvidt en medlemsstat, der i medfør af 1992-forordningens artikel 17 har anmodet om registrering af en oprindelsesbetegnelse, som var beskyttet ved forordningens ikrafttrædelse, har kompetence til at ændre den uden at iagttage den i forordningen fastlagte procedure vedrørende dette spørgsmål.
- 25 Det bemærkes, at 1992-forordningen ifølge syvende og tolvte betragtning har til formål at sikre en ensartet beskyttelse i Fællesskabet af de geografiske betegnelser, der er i overensstemmelse med forordningen. Endvidere bemærkes, at denne ensartede beskyttelse udspringer af en registrering i overensstemmelse med de i forordningen fastlagte særlige regler.
- 26 Ved 1992-forordningen er der således blevet indført en forpligtelse til registrering på fællesskabsplan af geografiske betegnelser, således at dette er en forudsætning for, at disse kan nyde beskyttelse i samtlige medlemsstater, og ved forordningen er der sket en fastlæggelse af de fællesskabsretlige regler, som herefter regulerer spørgsmålet om denne beskyttelse, der først opnås efter afslutningen af en obligatorisk procedure med meddelelse, kontrol og registrering.
- 27 De franske myndigheder anmodede inden for den i forordningen fastsatte frist på seks måneder om registrering af oprindelsesbetegnelsen »Époisses de Bourgogne«, der var beskyttet i henhold til 1991-dekretet, nærmere bestemt efter den »forenklede« procedure i 1992-forordningens artikel 17, hvilket bl.a. indebærer, at registreringen skete uden gennemførelse af den fremgangsmåde med mulighed for at rejse indsigelse, der er fastlagt i 1992-forordningens artikel 7 som et led i den »normale« registreringsprocedure.

- 28 En medlemsstat, der har gjort brug af registreringsproceduren i artikel 17, kan i henhold til artikel 17, stk. 3, bibeholde den nationale beskyttelse af den pågældende betegnelse indtil den dato, hvor der træffes afgørelse om registreringen.
- 29 Den ved 1992-forordningen indførte ensartede beskyttelse af oprindelsesbetegnelser forudsætter, at en medlemsstat, som skønner, at der bør gennemføres en ændring af en oprindelsesbetegnelse, for hvilken der er blevet indgivet anmodning om registrering i overensstemmelse med forordningen, iagttager de med henblik herpå indførte procedurer.
- 30 En ændring af en del af en varespecifikation som f.eks. produktets betegnelse, dvs. den registrerede oprindelsesbetegnelse, kan følgelig kun gennemføres i overensstemmelse med de i 1992-forordningen fastsatte fællesskabsretlige vilkår og procedurer, og navnlig kun under iagttagelse af den procedure, der er foreskrevet i forordningens artikel 9, som henviser til fremgangsmåden i artikel 6.
- 31 Den franske regering har dog gjort gældende, at i hvert fald så længe der ikke er blevet truffet nogen afgørelse vedrørende anmodningen om registrering, må den pågældende medlemsstat efter ordningen i henhold til forordningen kunne træffe bestemmelse om en national beskyttelse af foreløbig art. Dette støttes af den ved 1997-forordningen indsatte nye bestemmelse i 1992-forordningens artikel 5, hvorefter en medlemsstat, der har anmodet om en registrering, »midlertidigt [kan] indføre en national beskyttelse ... for denne betegnelse«, idet en sådan beskyttelse også kan indføres »i forbindelse med en ansøgning om ændring af varespecifikationen«.
- 32 Det bemærkes herom, at den ved 1997-forordningen indsatte nye bestemmelse i 1992-forordningens artikel 5 ikke finder anvendelse på registreringsproceduren i henhold til artikel 17, men at en kompetence som den, den franske regering gør gældende består, før ikrafttrædelsen af 1997-forordningen ikke havde noget grundlag i 1992-forordningen. I modsætning til, hvad den franske regering anfører, fremgår det netop af 1997-forordningen, at for så vidt medlemsstaterne efter den

ved 1992-forordningen indførte ordning har en kompetence til at indføre, i hvert fald foreløbige, bestemmelser, der fraviger forordningens, udspringer denne kompetence af udtrykkelige regler.

- 33 Det første spørgsmål skal herefter besvares med, at 1992-forordningen skal fortolkes således, at en medlemsstat efter forordningens ikrafttrædelse ikke ved nationale bestemmelser kan ændre en oprindelsesbetegnelse, som den har anmodet om registrering af i medfør af artikel 17, og yde den beskyttelse på nationalt plan.

Det andet spørgsmål

- 34 Det fremgår af de omstændigheder, hvorunder det andet spørgsmål er blevet forelagt, og af de af den forelæggende ret givne oplysninger, at det med dette spørgsmål nærmere bestemt ønskes oplyst, om det for en »sammensat« oprindelsesbetegnelse gælder, at en manglende angivelse vedrørende denne i en fodnote i bilaget til 1996-forordningen, om, at anmodningen om registrering ikke omfatter en af delene af betegnelsen, medfører, at hver af disse dele nyder beskyttelse.

- 35 Den franske regering og Kommissionen har herom i det væsentlige gjort gældende, at hvad angår sammensatte betegnelser er hovedreglen, som fremgår af 1992-forordningens artikel 13, den, at der ikke tale om en artsbetegnelse eller en almindelig betegnelse, gælder beskyttelsen ikke alene betegnelsen som helhed, men også de enkelte dele, som den består af. Såfremt retsstillingen i forbindelse med sammensatte betegnelser var den, at kun den samlede betegnelse nød beskyttelse, ville dette medføre, at det ikke var muligt fuldt ud at sikre det i 1992-forordningens artikel 13 foreskrevne beskyttelsesniveau. Under drøftelserne vedrørende 1996-forordningen blev det princip opstillet, at der skulle være en udtrykkelig angivelse af de dele af sammensatte betegnelser, som ikke nyder

beskyttelse. Dette foregriber ikke spørgsmålet om, hvorvidt en del af den pågældende betegnelse har karakter af en artsbetegnelse. I det foreliggende tilfælde indebærer den omstændighed, at der ikke er nogen henvisning i en fodnote, at beskyttelsen ikke alene omfatter betegnelsen som helhed, men også de enkelte dele, som den består af.

- 36 Dette kan ikke tiltrædes. Når det i 1996-forordningen blev fundet nødvendigt i visse tilfælde at angive i fodnoter, at der ikke var blevet anmodet om beskyttelse af en del af en betegnelse, må det heraf udledes, at de berørte for så vidt angår den pågældende del af betegnelsen ikke kan støtte ret på 1992-forordningen. I øvrigt indeholder 1996-forordningen intet, på grundlag af hvilket det er muligt at få kendskab til, hvorfor de pågældende medlemsstater havde besluttet ikke at anmode om en beskyttelse, det være sig fordi der var tale om en del af en betegnelse, som havde fået karakter af en artsbetegnelse, fordi den pågældende del af betegnelsen ikke nød beskyttelse på nationalt plan på tidspunktet for fremsættelsen af anmodningen i medfør af 1992-forordningens artikel 17, eller af andre grunde. Det hedder således blot i ottende betragtning til 1996-forordningen, at »visse medlemsstater har meddelt, at der ikke var anmodet om beskyttelse af vise dele af betegnelser, og ... der bør tages hensyn hertil«.
- 37 Der kan være grundlag for den antagelse, at det følger af 1992-forordningens artikel 13, at den ved denne bestemmelse tillagte beskyttelse, når der ikke foreligger særlige omstændigheder, som peger i modsat retning, ikke alene omfatter den pågældende sammensatte betegnelse som sådan, men også dennes enkelte dele, for så vidt der ikke er tale om en artsbetegnelse eller en almindelig betegnelse, men bestemmelsen giver ikke tilstrækkeligt grundlag for at fortolke 1996-forordningen således, at foreligger der ikke en henvisning i en fodnote, nyder de enkelte dele, som den pågældende betegnelse består af, beskyttelse.
- 38 1996-forordningen — der blev udstedt af Kommissionen efter komitéproceduren i henhold til 1992-forordningens artikel 15 — indeholder intet til støtte for, at dette skulle have været formålet med fremgangsmåden med henvisninger i fodnoter. Det bemærkes endvidere, at spørgsmål om, hvorvidt og i hvilket omfang de forskellige dele af en betegnelse skal ydes beskyttelse, herunder navnlig spørgsmål om, hvorvidt der kan være tale om en artsbetegnelse eller om en del af en betegnelse, som nyder beskyttelse mod de i 1992-forordningens artikel 13 omhandlede former for praksis, i henhold til den ved denne forordning indførte beskyttelsesordning beror

på et skøn, som det tilkommer den pågældende nationale ret at udøve på grundlag af en detaljeret undersøgelse af de faktiske omstændigheder, som fremgår af de oplysninger, de berørte parter har fremlagt for retten.

- 39 Det andet spørgsmål skal derfor besvares med, at det for en »sammensat« oprindelsesbetegnelse gælder, at en manglende angivelse vedrørende denne i en fodnote i bilaget til 1996-forordningen, om, at anmodningen om registrering ikke omfatter en af delene af betegnelsen, ikke nødvendigvis medfører, at hver af disse dele nyder beskyttelse.

Sagsomkostningerne

- 40 De udgifter, der er afholdt af den franske regering, den tyske regering, den græske regering, den italienske regering og Kommissionen, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke erstattes. Da sagernes behandling i forhold til hovedsagernes parter udgør et led i de sager, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN

vedrørende de spørgsmål, der er forelagt af Tribunal de grande instance de Dijon ved afgørelser af 26. februar 1997, for ret:

- 1) Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 af 14. juli 1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og

levnedsmidler skal fortolkes således, at en medlemsstat efter forordningens ikrafttrædelse ikke ved nationale bestemmelser kan ændre en oprindelsesbetegnelse, som den har anmodet om registrering af i medfør af artikel 17, og yde den beskyttelse på nationalt plan.

- 2) For en »sammensat« oprindelsesbetegnelse gælder det, at en manglende angivelse vedrørende denne i en fodnote i bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 1107/96 af 12. juni 1996 om registrering af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser efter proceduren i artikel 17 i forordning nr. 2081/92, om, at anmodningen om registrering ikke omfatter en af delene af betegnelsen, ikke nødvendigvis medfører, at hver af disse dele nyder beskyttelse.

Rodríguez Iglesias

Gulmann

Ragnemalm

Wathelet

Moitinho de Almeida

Kapteyn

Murray

Puissochet

Hirsch

Jann

Sevón

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 9. juni 1998.

R. Grass

G. C. Rodríguez Iglesias

Justitssekretær

Præsident